

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI NA SVETKOVINU SVIH SVETIH

Utorak, 1. studenoga 2022.

[Multimedia]

Sveci su pravi revolucionari

Draga braćo i sestre, sretan blagdan, dobar dan!

Danas slavimo svetkovinu Svih svetih. Mogli bismo steći pogrešan dojam: mogli bismo pomisliti da slavimo one sestre i braću koji su u životu bili savršeni, uvijek nepogrešivi, precizni, dapače „uštogljeni“. Današnje Evanđelje, međutim, pobija tu stereotipnu viziju, ovu „svetost sa svete sličice“. Naime, Isusova blaženstva (usp. *Mt* 5, 1-12), koja su osobna iskaznica svetaca, pokazuju upravo suprotno: govore o životu onih koji plivaju protiv struje, o revolucionarnom životu! Sveci su pravi revolucionari.

Uzmimo za primjer vrlo aktualno blaženstvo: „Blago mirotvorcima“ (r. 9) i vidjet ćemo kako se Isusov mir jako razlikuje od onoga što mi zamišljamo. Svi mi želimo mir, ali često ono što želimo nije pravi mir, već *biti u miru*, da nas se pusti na miru, nemati probleme nego mir. Isus, međutim, ne naziva blaženima mirne i spokojne, one koji su u miru, nego one koji grade mir i bore se za mir, graditelje mira, *mirotvorce*. Naime, mir valja graditi i, kao i svaka gradnja, zahtijeva predanost, suradnju, strpljenje. Htjeli bismo da mir padne s neba, no, Biblija, naprotiv, govori o „sjemenu mira“ (usp. *Zah* 8, 12), jer ono klija iz tla života, iz sjemena našega srca; raste u tišini, dan za danom, kroz djela pravde i milosrđa, kako nam pokazuju svijetli svjedoci koje danas slavimo. Skloni smo, nadalje, vjerovati da mir dolazi sa snagom i moći: za Isusa je sasvim suprotno. Njegov i život svetaca govori nam da sjeme mira, da bi raslo i donijelo plod, prvo mora umrijeti. Mir se ne postiže osvajanjem ili porazom nekoga, nikada nije nasilan, nikada nije naoružan. Gledao sam u emisiji „A Sua Immagine“ prilog o mnogim svecima i sveticama koji su se borili, gradili mir, ali radom, dajući

svoje živote, prinoseći svoje živote.

Kako se dakle postaje mirotvorcem? Prije svega treba *razoružati* srce. Upravo tako, jer svi smo opremljeni agresivnim mislima, jedni protiv drugih, riječima oštrim poput sječiva, i mislimo se braniti bodljikavom žicom kukanja i betonskim zidovima ravnodušnosti; i između kukanja i ravnodušnosti branimo se, ali to nije mir, to je rat. Sjeme mira traži demilitarizaciju polja srca. Kakvo ti je srce? Je li razoružano ili su u njemu te stvari, kukanje i ravnodušnost, agresija? A kako se srce razoružava? Tako da se otvorimo Isusu, koji je „mir naš“ (Ef 2, 14); stojeći pred njegovim križem, koji je prijestolje mira; primajući od njega, u ispovijedi, „oproštenje i mir“. Otud se kreće, jer biti mirotvorci, biti sveci, nije naša sposobnost, to je njegov dar, to je milost.

Braćo i sestre, zavirimo u svoju nutrinu i zapitajmo se: jesmo li mi graditelji mira? Tamo gdje živimo, studiramo i radimo, unosimo li napetost, riječi koje ranjavaju, ogovaranja koja truju, polemike koje dijele? Ili utiremo put miru: opraštamo li onima koji su nas uvrijedili, brinemo li se za one na rubu društva, iscjeljujemo li neku nepravdu pomažući onima koji imaju manje? To se zove graditi mir.

Može se, međutim, postaviti posljednje pitanje, koje vrijedi za svako blaženstvo: isplati li se tako živjeti? Nije li to gubitnički? Isus nam daje odgovor na to: mirotvorci „će se sinovima Božjim shvati“ (Mt 5, 9): svijetu se njihov život čini nepriličnim, jer ne popuštaju logici moći i prevlasti, no, u Nebu oni će biti najbliži Bogu, najsljedniji Njemu. Ali zapravo i ovdje na zemlji oni koji su zastranili ostaju praznih ruku, a pobjeđuju oni koji ljube sve i nikoga ne povrjeđuju: kao što kaže Psalam, „mirotvorac će imati potomstvo“ (usp. Ps 37, 37).

Neka nam Djevica Marija, Kraljica svih svetih, pomogne da budemo graditelji mira u svakodnevnom životu.

Nakon Angelusa

Preksutra krećem na apostolsko putovanje u Kraljevinu Bahrein, gdje ću ostati do nedjelje. Već sada želim pozdraviti i iskreno zahvaliti Kralju, vlastima, braći i sestrama u vjeri, te cijelom narodu u toj zemlji, osobito onima koji već neko vrijeme rade na pripremi tog posjeta. Bit će to putovanje u znaku dijaloga: sudjelovat ću, naime, na Forumu koji tematizira nasušnu potrebu da se Istok i Zapad više susreću na dobro ljudskog suživota; imat ću priliku razgovarati s vjerskim predstavnicima, posebno muslimanima. Molim sve da me prate molitvom, kako bi svaki susret i događaj bili plodonosna prilika da se, u ime Božje, podupre stvar bratstva i mira, koji su u našem vremenu tako silno i prijeko potrebni.

Od srca pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i iz raznih zemalja. Poseban

pozdrav vjernicima iz Setúbala u Portugalu i mladim vjernicima iz Cassine de' Pecchija iz Milanske dijeceze.

Sretan sam što mogu pozdraviti sudionike *Utrke svetih (Corsa dei Santi)*, koju je priredila Zaklada „Misioni Don Bosco” kako bi u dimenziji pučkog slavlja proslavili svetkovinu Svih svetih. Hvala na vašoj lijepoj inicijativi i nazočnosti!

Draga braćo i sestre, molim vas, ne zaboravimo napaćenu Ukrajinu: molimo za mir, molimo da bude mir u Ukrajini.

Sutrašnji dan je posvećen spomendanu svih vjernih mrtvih. Uz tradicionalni pohod grobovima naših najmilijih, pozivam vas da ih se sjetimo u molitvi za pokoj njihovih duša, posebice za vrijeme svete mise.

Želim svima dobar blagdan. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!